

Nieuwsbrief PS Updates

Nummer 38, 2024

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1398](#) 15-10-2024

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1405](#) 15-10-2024

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1418](#) 11-10-2024

Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2024:6313](#) 15-10-2024

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2024:6225](#) 08-10-2024

Rechtbank

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2024:6864](#) 09-10-2024

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2024:4703](#) 09-10-2024

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2024:6699](#) 02-10-2024

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2024:5776](#) 02-10-2024

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2024:9868](#) 18-09-2024

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2024:5915](#) 12-09-2024

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2024:3928](#) 18-07-2024

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2024:3199](#) 03-07-2024

RECHTSPRAAK

Strafrecht. De Hoge Raad wijdt, onder verwijzing naar de Wet aanscherping strafrechtelijke aansprakelijkheid ernstige verkeersdelicten, algemene beschouwingen aan roekeloosheid als bedoeld in artikel 175 lid 2 WVW. 'Roekeloosheid' is de zwaarste vorm van 'schuld' als bedoeld in artikel 6 WVW 1994. Van 'roekeloosheid' is sprake bij 'een buitengewoon onvoorzichtige gedraging van de verdachte waardoor een zeer ernstig gevaar in het leven is geroepen, terwijl de verdachte zich daarvan bewust was, althans had moeten zijn'. De Hoge Raad past in deze uitspraak zijn eerdere (strengere) rechtspraak aan aan nieuwe wetgeving waarin de 'roekeloosheid' nader is omschreven. Van 'roekeloosheid' is voortaan in elk geval sprake als de verdachte het nieuwe artikel 5a WVW 1994 heeft overtreden. Artikel 5a WVW 1994 verbiedt iedereen 'opzettelijk zich zodanig in het verkeer te gedragen dat de verkeersregels in ernstige mate worden geschonden, indien daarvan levensgevaar of gevaar voor zwaar lichamelijk letsel voor een ander te duchten is'. Dit artikel noemt ook een aantal voorbeelden van verkeersovertredingen waarbij dat het geval kan zijn. Bij het bewijs van artikel 5a WVW 1994 komt het aan op de 'algehele instelling van de verdachte waar het in het concrete geval zijn deelname aan het verkeer betreft'. Het hof heeft vastgesteld dat verdachte met gierende banden zogenoemde 'donuts' maakte. Verdachte sloeg met een snelheid van tussen de 157 en 278 km/u op de vlucht toen twee verbalisanten hun zwaailicht aanzetten. Vervolgens botste hij tegen de linkerachterzijde van de voor hem rijdende personenauto. De verdachte heeft daarover verklaard dat hij dacht dat hij er links voorbij kon. Het hof heeft in zijn beoordeling betrokken dat de verdachte die dag veel stress had, boos was en stoom wilde afblazen, en dat hij bij eerdere ritten op die avond snelheden van

meer dan 200 km/u bereikte. Op grond van deze vaststellingen heeft het hof – niet onbegrijpelijk – geoordeeld dat de verdachte opzettelijk de maximumsnelheid over een grotere afstand zeer fors heeft overschreden en dat hij heeft geprobeerd op een eenbaansweg links in te halen. Het hierop gebaseerde oordeel van het hof dat de verdachte de verkeersregels in ernstige mate heeft geschonden en dat de verdachte roekeloos heeft gereden, als voorzienbaar gevolg waarvan de verdachte het verkeersongeval heeft veroorzaakt waardoor aan het slachtoffer zwaar lichamelijk letsel is toegebracht, getuigt niet van een onjuiste rechtsopvatting en is toereikend gemotiveerd.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 15-10-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:1405

Zaaknummer: 23/00809

Rechters: V. van den Brink, A.E.M. Röttgering, M. Kuijer, C. Caminada en T. Kooijmans

Advocaten: E.E.W.J. Maessen

Wetsartikelen: 5 WVV, 6 WVV en 175 WVV

RECHTSPRAAK

Strafrecht. De Hoge Raad wijdt algemene beschouwingen aan ‘schuld’ als delictsbestanddeel. Uit rechtspraak kan niet als algemene regel worden afgeleid dat schuld als bedoeld in artikel 6 WVV 1994 in geen geval kan worden bewezen verklaard als de gedraging van de verdachte die heeft geleid tot ongeval, haar aanleiding vindt in uitsluitend een enkel moment van onoplettendheid. Omstandigheden van geval (waartoe ook aard van verkeerssituatie kan worden gerekend) kunnen immers zodanige aandacht vergen dat ook kort moment van onoplettendheid als zeer onvoorzichtig kan worden aangemerkt. Het hof heeft geoordeeld dat verdachte, door op deze weg zonder duidelijke aanleiding als bestuurder niet zoveel mogelijk rechts te houden, maar zoveel naar links te sturen dat zij op voor haar tegemoetkomend verkeer bestemde rijstrook is terechtgekomen, zich ‘dermate aanmerkelijk onvoorzichtig en onoplettend’ heeft gedragen dat verkeersongeval aan haar schuld is te wijten. Daarbij heeft het hof in zijn beoordeling betrokken dat, mede gelet op afstand die verdachte moet hebben afgelegd voordat zij geheel op verkeerde rijstrook reed en tijd die daarmee gemoeid moet zijn geweest, niet is gebleken van omstandigheid die maakt dat niet van ‘schuld’ kan worden gesproken. Het oordeel van hof dat verdachte ‘aanmerkelijk onvoorzichtig en onoplettend’ heeft gereden waardoor aan haar ‘schuld’ te wijten verkeersongeval heeft plaatsgevonden, getuigt in het licht van wat is vooropgesteld niet van onjuiste rechtsopvatting en is toereikend gemotiveerd.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 15-10-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:1398

Zaaknummer: 22/04003

Rechters: V. van den Brink, A.E.M. Röttgering, M. Kuijer, C. Caminada en T. Kooijmans

Advocaten: G. Spong

Wetsartikelen: 6 WVV en 175 WVV

RECHTSPRAAK

Werknemer valt volledig uit voor zijn werkzaamheden als gevolg van een burn-out. De werknemer vordert in deze procedure voor het geval het verzoek om een billijke vergoeding wordt afgewezen of de schade niet volledig wordt vergoed, voor recht te verklaren dat de werkgever tekortgeschoten is in haar verplichting ex artikel 7:658 BW jo. artikel 7:611 BW en aansprakelijk is voor de schade. De kantonrechter oordeelt dat de werkgever niet ernstig verwijtbaar heeft gehandeld of nagelaten jegens de werknemer. Ook het subsidiaire verzoek ex artikel 6:758 BW jo. artikel 7:611 BW wijst de kantonrechter af. De werknemer heeft het verband tussen zijn psychische klachten en de werkomstandigheden niet aannemelijk gemaakt. De door hem ervaren werkdruk rechtvaardigt niet de conclusie dat de werkdruk ook naar objectieve maatstaven te hoog was of dat hij feitelijk aan een te zware belasting is blootgesteld. Geen beroep op de arbeidsrechtelijke omkeringsregel. De verzoeken worden afgewezen.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 03-07-2024

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2024:3199

Zaaknummer: 10639504

Rechters: E.Th.M. Zwart-Sneek

Advocaten: J.A.M. Bijholt, D.F.W. Schalkwijk en N.Y. Bettenbroek

Wetsartikelen: 3:33 BW, 3:34 BW, 3:35 BW, 7:658 BW en 7:611 BW

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Vrouw komt ten val op een parkeerplaats, verhard met grind, en loopt daarbij onder andere een gebroken pols op, met blijvende klachten en beperkingen. De vraag die voorligt is of de parkeerplaats gebrekkig of gevaarlijk was en de gemeente de schade die de vrouw door haar val lijdt moet vergoeden. Voor de toedracht van de val gaat de rechtbank ervan uit dat de vrouw is gevallen in het gras en het onkruid (de groenstrook) bij de parkeerplaats. De rechtbank is het met de gemeente eens dat een groenstrook geen onderdeel is van de openbare weg en daarmee niet onder het bereik van artikel 6:174 BW valt. Ook als ervan uit zou worden gegaan dat een groenstrook wel onder artikel 6:174 BW valt, zou de rechtbank tot de conclusie komen dat geen sprake is van een gebrekkige opstal. De rechtbank concludeert dat de ongelukkige val die de vrouw is overkomen niet het gevolg is van een gevaarzettende situatie maar een ongelukkige samenloop van omstandigheden is geweest. Daarvoor is de gemeente niet aansprakelijk.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 02-10-2024

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2024:5776

Zaaknummer: C/16/574331 / HA RK 24-91

Rechters: D. Wachter

Advocaten: J.W. Janssens en M. Zanting

Wetsartikelen: 6:174 BW

RECHTSPRAAK

Deskundigenonderzoek door verzekeringsarts en arbeidsdeskundige in letselschadezaak met whiplashklachten. De rechtbank oordeelt dat de milde belemmeringen die de benadeelde partij ervaart toe te schrijven zijn aan de eerder door de neuroloog gediagnosticeerde whiplash waarvan bij de benadeelde partij sprake is. Aangenomen moet dan worden dat behandeling door een psycholoog niet tot een verbetering zou hebben geleid. De schadebeperkingsplicht is volgens de rechtbank niet geschonden. Uit het rapport van de arbeidsdeskundige volgt dat de klachten waaraan de benadeelde partij ten gevolge van het ongeval lijdt, leiden tot een arbeidsongeschiktheid van 40%. De rechtbank beoordeelt vervolgens de afzonderlijke schadeposten, waaronder verlies aan arbeidsvermogen, huishoudelijke hulp en smartengeld. Gelet op de klachten als gevolg van het ongeval, namelijk een chronisch geworden pijnsyndroom, en de gevolgen daarvan op het leven van de benadeelde partij acht de rechtbank een immateriële schadevergoeding van € 10.000 passend. Ten aanzien van de posten verlies aan arbeidsvermogen en pensioenschade stelt de rechtbank partijen in de gelegenheid om zich uit te laten met betrekking tot de te benoemen rekenkundige.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 02-10-2024

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2024:6699

Zaaknummer: C/02/373929 / HA ZA 20-371 (T)

Rechters: De Graaf

Advocaten: A.A.M. Zeeman en H.E.C.M. Nieland

Wetsartikelen: 6:106 BW

RECHTSPRAAK

Prijsafsprak tussen (letselschade)advocaat en cliënt. Het aan het hof voorgelegde geschil betreft de financiële afwikkeling tussen een advocaat en een gewezen cliënt. De advocaat heeft in opdracht de bewindvoerder bijstand verleend in een medische aansprakelijkheidszaak van diens dochter, maar na enige jaren, na een tussen hen gerezen geschil, haar werkzaamheden neergelegd en een einddeclaratie toegestuurd. Deze is, evenals een aantal andere declaraties, onbetaald gebleven. Bij eindvonnis heeft de kantonrechter de vorderingen van de advocaat toegewezen. De bezwaren van de bewindvoerder richten zich in essentie op de gegrondheid c.q. de toewijsbaarheid van de in rekening gebrachte bedragen, waaronder die van de ingeschakelde medisch adviseur. De afspraken die in dit geschil ter discussie staan (werkzaamheden en uurtarief) zijn geen algemene voorwaarden van een overeenkomst, maar kernbedingen. Het hof concludeert dat het kernbeding, hoe duidelijk het taalkundig ook lijkt, niet voldoet aan het (minimale) vereiste dat de advocaat voor het aangaan van de overeenkomst aan een cliënt die informatie behoort te geven die de cliënt in staat stelt om met de nodige voorzichtigheid zijn beslissing te nemen, met volledige kennis van enerzijds de mogelijkheid dat onvoorzienbare toekomstige gebeurtenissen waarover de advocaat geen controle heeft, zich voordoen en anderzijds de gevolgen die deze kunnen hebben voor de duur van de desbetreffende juridische diensten. Dit betekent dat het beding niet transparant en niet voldoende duidelijk is in de zin van de Richtlijn oneerlijke bedingen. Ook oordeelt het hof dat het beding oneerlijk is. Het hoger beroep slaagt dus deels. De consequentie van het beding kan volgens het HvJ EU zijn dat de geleverde diensten onbetaald blijven, maar het hof oordeelt in deze zaak dat toewijzing

van enige betaling geen geweld doet aan de ‘afschrikwekkende werking’ die het HvJ EU voorstaat bij een oneerlijk beding. Het hoger beroep slaagt dus deels.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 08-10-2024

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2024:6225

Zaaknummer: 200.329.209

Rechters: J. Sap, P.J. van der Korst en A.W. Steeg

Advocaten: R.M. van der Zwan en J.O. de Wilde

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Opstalaansprakelijkheid. Man loopt letsel op toen hij asbestsaneringswerkzaamheden uitvoerde aan een stal van boerderij-eigenaren. Een stenen buitenmuur van de stal is omgevallen op het moment dat de man langs die muur liep. De man is onder het puin terechtgekomen en heeft hierbij hoofd- en hersenletsel opgelopen. In deze procedure stelt de man de boerderij-eigenaren aansprakelijk voor de schade die hij leidt als gevolg van het ongeval. De rechtbank concludeert dat de stalmuur niet voldeed aan de eisen die men daaraan vanuit het oogpunt van veiligheid in de gegeven omstandigheden mocht stellen, en dus gebrekkig was. De spouwankers van de buitenmuur waren doorgeroest en vormden geen verbinding meer tussen de binnen- en buitenmuur, waardoor die muur eenvoudig kon omvallen. De schade is naar het oordeel van de rechtbank ontstaan door de gebrekkigheid van de opstal, waarvoor de boerderij-eigenaren als bezitter van die opstal aansprakelijk zijn. De rechtbank verwerpt het beroep op de 'tenzij-clausule'. De gebrekkige toestand van de stal is niet opgewekt door de werkzaamheden van de man, maar bestond reeds daarvoor. Daarnaast verwerpt de rechtbank het beroep op eigen schuld, nu er geen grond is om te oordelen dat de man onkundig heeft gehandeld. De rechtbank wijst de gevorderde voorschotten op onder andere vergoeding van de immateriële schade gedeeltelijk toe. Ten aanzien van de door de man afgesloten arbeidsongeschiktheidsverzekering (AOV) oordeelt het hof dat 50% van de ontvangen netto-uitkeringen dient te worden verrekend met de arbeidsvermogensschade. Voor het overige verwijzing naar schadestaatprocedure.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 09-10-2024

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2024:4703

Zaaknummer: C/01/392237 / HA ZA 23-258

Rechters: E.C. Zandman

Advocaten: A.M. van Schaick en R.H.J. Wildenburg

Wetsartikelen: 6:174 BW

RECHTSPRAAK

Kort geding. Verzekeraar, althans gevolgmachtigd agent, weigert om letselschadezaken af te handelen met een letselschadebureau en haar voormalige bestuurder met wie zij geen zaken meer wil doen. In deze zaak gaat het in de kern om de vraag of Unigarant kan weigeren om nog letselschadezaken af te handelen met Columbus (en haar voormalige bestuurder). Volgens het hof mag een verzekeraar dat alleen weigeren wanneer zij daarvoor goede redenen heeft. Daar zal met name sprake van zijn als er gegronde redenen zijn om te vrezen dat het schaderegelingsproces met de benadeelde vanwege de belangenbehartiger niet goed zal verlopen of onnodige vertraging zal oplopen, omdat de belangenbehartiger er blijk van heeft gegeven: niet (voldoende) betrouwbaar te zijn, bijvoorbeeld door onjuiste informatie te verstrekken, en/of klaarblijkelijk niet te beschikken over de kennis en ervaring die noodzakelijk is voor het adequaat begeleiden van de benadeelde in het schaderegelingsproces, en/of onredelijk hoge buitengerechtelijke kosten in rekening te brengen. In dit geval is voldoende aannemelijk geworden dat de verzekeraar goede redenen heeft voor haar weigering. Het hof schetst in de uitspraak het kader voor de verhouding tussen de verzekeraar en de door de benadeelde gekozen belangenbehartiger en verwijst daarbij naar het recent verschenen WODC-rapport over de belangenbehartiger bij letselschade. Verder staat de vraag centraal of Unigarant terecht de voormalige bestuurder en Columbus voor de duur van acht jaren heeft geregistreerd in onder andere het EVR. De conclusie met betrekking tot de (EVR-)registraties is dat Unigarant onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat Columbus in de relatie tot Unigarant betrokken is geweest bij fraude. Dit betekent dat niet alleen de gegevens van de voormalig bestuurder, maar ook die van Columbus ten onrechte zijn

geregistreerd in het Incidentenregister en het EVR. Unigarant wordt veroordeeld om deze registraties te beëindigen.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 15-10-2024

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2024:6313

Zaaknummer: 200.342.737/01

Rechters: H. de Hek, S.C.P. Giesen en C.W. Inden

Advocaten: M.R. Lauxtermann en W.G. Verkruijsen

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Aanrijding tussen twee automobilisten. Allianz heeft de aansprakelijkheid voor de aanrijding namens haar verzekerde erkend, maar heeft daarbij ook aangegeven dat de toedracht van het ongeval nader zal worden onderzocht door Ongevallenanalyse Nederland (OAN). In de deelgeschilprocedure heeft de rechtbank geoordeeld dat het gestelde letsel onvoldoende is onderbouwd en wijst de rechtbank de gevorderde vergoeding van de daaruit voortvloeiende materiële en immateriële schade door Allianz af. Drie maanden later heeft Allianz de andere automobilist laten weten dat zij mede naar aanleiding van de deelgeschilprocedure geconcludeerd heeft dat sprake is van opzettelijke dan wel bewuste misleiding door die automobilist met als kennelijke doel om Allianz te bewegen tot het doen van een onterechte (hogere) schade-uitkering. In deze procedure vordert de automobilist een deskundigenbericht, teneinde de toedracht van het ongeval te laten onderzoeken. De rechtbank wijst dit verzoek af, nu een dergelijk onderzoek reeds door OAN is verricht en uit dit onderzoek blijkt dat een gedeelte van de geclaimde schade niet het gevolg is van de aanrijding. Meer in het bijzonder blijkt dat het onaannemelijk is dat de door de automobilist geclaimde schade aan de auto het gevolg is van de aanrijding. Los van voorgaande, is bij beschikking in rechte vastgesteld dat de automobilist opzettelijk Allianz heeft proberen te misleiden teneinde een hogere schadevergoeding te verkrijgen. De rechtbank oordeelt dat de automobilist onvoldoende belang heeft bij het door hem verzochte voorlopig deskundigenbericht.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 18-07-2024

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2024:3928

Zaaknummer: 194064

Rechters: T.P. Hoekstra

Advocaten: M.L. de Jong en N.C. Haase

Wetsartikelen: 202 Rv

RECHTSPRAAK

Mondelinge beschikking in deelgeschil. Aanrijding tussen een motorfietser en een fietser. De kantonrechter oordeelt dat de zaak zich niet leent voor deelgeschil, nu een oordeel wordt gevraagd over de toedracht van het ongeval, de aansprakelijkheid, de vermeende schade en het causaal verband tussen de schade en het ongeval. Ook verzoekt de benadeelde het bedrag aan zijn schade toe te wijzen. Als op al deze punten een beslissing is genomen, zijn onderhandelingen tussen partijen niet meer nodig. Bovendien zijn partijen niet in onderhandeling en hebben zij ook nooit over een vaststellingsovereenkomst ter beëindiging van het geschil onderhandeld.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 12-09-2024

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2024:5915

Zaaknummer: 11166027 EA VERZ 24-528

Rechters: J.H.J. Evers

Advocaten: F.M. Öksüz en E. Bajric

Wetsartikelen: 1019w Rv

RECHTSPRAAK

Ongeval tussen twee fietsers, waarbij een fietser ten val komt. Als gevolg van die val heeft de fietser ernstig hersenletsel opgelopen. Ongeveer twee jaar na het ongeval is de man komen te overlijden. De erfgenamen van de overleden man hebben de andere fietser aansprakelijk gesteld voor de ten gevolge van het ongeval door de overleden fietser geleden schade. Aan die vordering wordt ten grondslag gelegd dat zowel de keuze van de aansprakelijkgestelde fietser om in de gegeven verkeerssituatie in te gaan halen als de wijze waarop hij heeft ingehaald onzorgvuldig is geweest. In reconventie vordert de aansprakelijkgestelde fietser dat de schade op grond van artikel 6:101 BW voor eigen rekening van de erfgenamen dient te komen. De rechtbank oordeelt dat niet is vast komen te staan dat de aansprakelijkgestelde fietser met het verrichten van zijn inhaalmanoeuvre een gevaar heeft veroorzaakt als bedoeld in artikel 5 WVV dan wel onzorgvuldig heeft gehandeld in de zin van artikel 6:162 BW. In het vonnis hoeft dus niet te worden beoordeeld of het overlijden van de man door de val van zijn fiets is veroorzaakt. De voorwaardelijke eis in reconventie behoeft gelet op voorgaande geen inhoudelijke bespreking. Geen aansprakelijkheid. De vorderingen worden afgewezen.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 18-09-2024

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2024:9868

Zaaknummer: C/10/671703 / HA ZA 24-49

Rechters: Th. Veling

Advocaten: E.J.M. Lorie en J. Jetten

Wetsartikelen: 6:162 BW en 5 WVV

RECHTSPRAAK

Geen letsel. Slachtoffer van strafbaar feit vordert in civiel kort geding dat het Openbaar Ministerie wordt gelast hoger beroep in de strafzaak in te stellen. De Hoge Raad gaat in op de betekenis van het spreekrecht van het slachtoffer voor de bewezenverklaring van de ten laste gelegde feiten. Volgens de Hoge Raad slaagt de klacht tegen het oordeel van het hof dat het spreekrecht van het slachtoffer mede het recht inhoudt om bewijselementen aan te voeren. De mogelijkheid om bewijselementen aan te voeren is in Nederland voorzien in artikel 51b lid 2 Sv. Het slachtoffer kan aan de officier van justitie verzoeken documenten die hij relevant acht voor de beoordeling van de zaak tegen de verdachte of van zijn vordering op de verdachte aan het dossier toe te voegen. Een verklaring die het slachtoffer op grond van artikel 51e lid 2 Sv op de terechtzitting aflegt, kan daarentegen niet worden gebruikt voor het bewijs van het ten laste gelegde. Het hof heeft dit miskend. De Hoge Raad doet de zaak zelf af.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 11-10-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:1418

Zaaknummer: 23/03362

Rechters: M.V. Polak, H.M. Watendorff, F.J.P. Lock, T. Kooijmans en T.B. Trotman

Wetsartikelen: 51 Sv

RECHTSPRAAK

Medische aansprakelijkheid. Patiënt is in verband met de gevolgen van een eenzijdig auto-ongeval opgenomen in het ziekenhuis. Tijdens de ziekenhuisopname was de patiënt erg onrustig, waardoor hij meerdere malen is gefixeerd. De patiënt stelt dat door het fixeren onherstelbaar leed is toegebracht aan de spieren in zijn onderbenen (littekenweefsel). Als gevolg van dit letsel is volgens de patiënt zijn mobiliteit structureel aangetast. Hij stelt het ziekenhuis aansprakelijk voor dit letsel. Tussen partijen is niet in geschil dat het fixeren heeft geleid tot schaafwonden en littekens aan de huid. Het enkele feit dat het fixeren schaafwonden en littekens aan de huid heeft veroorzaakt, is echter ontoereikend om te concluderen dat het fixeren dus onzorgvuldig heeft plaatsgevonden. Gelet op het medisch dossier is niet vast komen te staan dat er een causaal verband bestaat tussen de klachten die de patiënt ervaart en de fixatie die heeft plaatsgevonden. De conclusie is dat niet is gebleken dat het ziekenhuis een fout heeft gemaakt bij het fixeren. Zelfs als er een causaal verband zou bestaan tussen de pijnklachten aan de onderbenen en de fixatie, dan leidt dit dus niet tot aansprakelijkheid omdat niet is gebleken dat er een fout is gemaakt bij het fixeren.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 09-10-2024

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2024:6864

Zaaknummer: C/02/418994 / HA ZA 24-81 (E)

Rechters: Van 't Nedereind

Advocaten: I.M. van den Heuvel en M. van Gool

Wetsartikelen: